

เรื่อง การใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการเรียนวิชางานจักรยานยนต์
และการมองเห็นคุณค่าในตนเอง
ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 สาขาช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย

นายจิรวัดน์ ทองหล่อ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี

ประจำปีการศึกษาที่ 2/2566

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการเรียนวิชาการ
จักรยานยนต์และการมองเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 สาขาช่างยนต์ วิทยาลัย
อาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งได้รับความช่วยเหลือและให้
คำแนะนำในการจัดทำงานวิจัยเล่มนี้ จากท่านศึกษานิเทศก์จากสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการ
และเทคโนโลยี ดร.ธิติมบุญพาชัย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
และให้คำแนะนำใน การจัดทำวิจัย และนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี
ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการทำวิจัย จนทำให้ งานวิจัยนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับ
นี้จะมีประโยชน์ ต่อการพัฒนานักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจักรยานยนต์ ของวิทยาลัย
อาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยีต่อไป

นายจิรวุฒิ ทองหล่อ

ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง การใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการเรียนวิชางาน
จักรยานยนต์และการมองเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 สาขาช่างยนต์

ผู้วิจัย นายจิรวุฒิ ทองหล่อ ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ศษ.บ การแนะแนว
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี เลขที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาหารราช
ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055-716459 มือถือ 086-3458596

ปีที่ทำการวิจัย ปีการศึกษา 2566

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับชั้นปีที่ 1/5 จำนวน 44 คน

ระยะเวลา เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2567

ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจการเรียนให้เป็นผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ นำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณและการเรียนดีขั้นของนักศึกษาระดับ ปวช. 1/5 ช่างยนต์ ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี โดยมี การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักศึกษา รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักศึกษามีความ

กระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตในการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน	8
ลักษณะของการปรับพฤติกรรม	9
กรอบแนวคิดในการศึกษา	10
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
เครื่องมือที่ใช้	11
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	11
การเก็บรวบรวมข้อมูล	12
การวิเคราะห์ข้อมูล	12
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	12
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	13-14
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	15
อภิปรายผล	15
ข้อเสนอแนะ	16
บรรณานุกรม	17

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบ	13
ตารางที่ 2 ตารางแสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบ	14

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรควินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นคุณครูประจำชั้น ปวช. 2/6 ช่างยนต์ วิทยาลัยอาชีวศึกษากฎดีพัฒนการและเทคโนโลยี ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักศึกษาด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อื่นๆ ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้อย่างเหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักศึกษาชั้นปวช. 1/5 ช่างยนต์ ปีการศึกษา 2566 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษากฎดีพัฒนการและเทคโนโลยี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาระดับชั้นปวช.1/5 ช่างยนต์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี จำนวน 44 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเองได้แก่

วินัยในตนเอง

ความรับผิดชอบ

แรงจูงใจในการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ

ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบและไม่ทำผิดต่อกฎระเบียบในการเป็นนักศึกษา

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักศึกษาที่จะงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีและตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ

แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมเมื่อถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า เช่น คำชมเชย การให้รางวัล ฯลฯ แล้วสามารถประพฤติตนได้บรรลุเป้าหมายโดยการเรียนรู้ของแต่ละคน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

- 1.1.1 แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น
- 1.1.2 แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น
- 1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำ

การเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น

1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น

1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึงในวรรณิ เจตจำนงนุช (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าจะการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้าและผลกระทบใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกระทบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

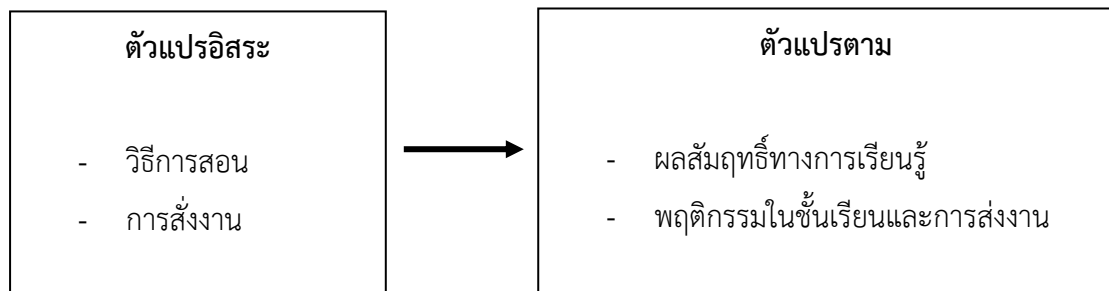
1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผล โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(บุญล้อม ดั่งวิเศษ, ม.ป.ป.) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก 2) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนหรือกำหนดกิจกรรมอย่างเหมาะสม ด้านสื่อ วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อม ผู้สอนได้จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนต่าง ๆ ที่ทันสมัยและเพียงพอ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ผู้สอนใช้การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ 3) ข้อเสนอแนะในการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้สอนต้องวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดวิธีสอน วางแผนการเรียนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน ควรประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินควรมีหลากหลาย และเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และค้นหาศักยภาพของผู้เรียน มหาวิทยาลัย คณะ และโปรแกรมวิชา ต้องช่วยกันจัดหา จัดซื้อ และผลิตสื่อการเรียนรู้เพิ่มขึ้นรวมทั้งสร้างแหล่งการเรียนรู้ในและนอกห้องเรียนอย่างเพียงพอและทันสมัย โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ผู้สอนจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้บอก ผู้แสดงนำทุกกรณี มาเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่ม รู้จักวิธีศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และผู้สอนเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างอิสระและมีเหตุผลรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 ช่างยนต์ ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยอาชีวศึกษาภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล

- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 44 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้คือแบบทดสอบก่อนการเรียนและแบบทดสอบหลังการเรียน ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 ช่างยนต์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้พณิชยการและเทคโนโลยี จำนวน 44 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางแสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช.ช่วงยนต์ ปีที่ 1/5 (ครั้งที่ 1)

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	76.74	13.96	9.30
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน	69.77	25.58	4.65
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	72.09	18.60	9.31
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	74.42	16.28	9.30
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	41.86	44.19	13.95
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	46.51	46.51	6.98
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65
9	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	41.89	46.57	11.54

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา การตอบแบบสอบถามจากนักเรียนและจากการใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ปรากฏว่านักเรียนชั้น ปวช. ช่วงยนต์ ปีที่ 1/5 ปีการศึกษา 2566 มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียน มีความตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ ยังส่งผลทำให้ผลการเรียนมีวินัย รับผิดชอบต่อเรียนและความสนใจการเรียนของนักเรียน โดยสรุปจากผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

**ตารางแสดงควมมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน
ของนักเรียนชั้น ปวช. ช่างยนต์ปีที่ 1/5 (ครั้งที่ 2)**

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	9.30	37.21	53.49
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน	13.95	46.51	39.54
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	4.65	30.23	65.12
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	0.00	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	0.00	11.63	88.37
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	90.69	9.31	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	93.03	6.97	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	90.70	9.30	0.00
9	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	79.06	20.94	0.00

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับควมมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียนครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 1/5 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น โดยสรุปได้ ดังนี้

นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนไม่เคยทำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.49
 นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำเป็นบางครั้งมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.51
 นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ไม่เคยทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.12
 นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.35
 นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.37
 นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 90.69
 นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 93.02
 นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.70
 นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.06

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียนและติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนชั้น ปวช. ช่างยนต์ ปีที่ 1/5 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยอาชีวศึกษากักดีพนิชยการและเทคโนโลยี มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย รับผิดชอบต่อเรียนและความสนใจการเรียนของนักเรียน ดังนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการใช้การแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบต่อเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและรับผิดชอบต่อเรียนมากขึ้น ช่วยในการสอนทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ให้ผู้ที่ทำการเรียนรู้เกิดประสบการณ์ และความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ในเนื้อหาที่เรียนยังสามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอนเนื้อหาอื่น ๆ อีกต่อไป

ตารางเปรียบเทียบความมีวินัย รับผิดชอบต่อเรียนและความสนใจการเรียน
ของนักเรียนชั้น ปวช.ช่างยนต์ ปีที่ 1/5 ปีการศึกษา 2566 (ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	76.74	13.95	9.30	9.30	37.21	53.49
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน	69.77	25.58	4.65	13.95	46.51	39.53
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	72.09	18.60	9.30	4.65	30.23	65.12
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28	0.00	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	74.41	16.28	9.30	0.00	11.62	88.37
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	41.86	44.19	13.95	90.69	9.30	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	46.51	46.51	6.98	93.02	6.97	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65	90.69	9.30	0.00
9	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	41.86	46.51	11.53	79.06	20.93	0.00

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนชั้น ปวช.2/6 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

บรรณานุกรม

ประภัสสร วงษ์ดี . (2540). กระบวนการและการใช้ผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา : การศึกษาเชิงสำรวจและรายกรณี วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

พยุงค์ดี จันทรสุรินทร์ . (2541). การวิจัยในชั้นเรียน: ทางเลือกใหม่ของการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา . วารสารวิชาการ , 1, 2.

เยาวภา เจริญบุญ. (2537). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร , หน่วยศึกษานิเทศก์ . (2544). คู่มือการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร . กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online] สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2554 จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 52-207 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 [online] สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2554 จาก www.ba.northcm.ac.th/acca.pdf

อารยา อินทร์จันทร์.(2 5 4 8).การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online] สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2 5 5 จาก http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/060/877/original_CAR4.pdf?1285552221

ข้อมูลออนไลน์ <http://senarak.tripod.com/cai2.htm> สืบค้นเมื่อ 6 มีนาคม 2556